

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 27 •November•, 2015 20:32• - •Last Updated•

••Saturday•, 19 •December•, 2015 19:53•

- ஐந்தாவது பத்திரிகை, ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை.. 'ஐந்தாவது பத்திரிகை 2007 ஐந்தாவது பத்திரிகை, 2010 ஐந்தாவது பத்திரிகை 'ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை. ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை 'ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை. ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை 'ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை. - ஐந்தாவது -

என் மிகப் பழைய ஆரம்ப ஞாபகங்கள் சில அடிமனதில் பதிவானவை அவ்வப்போது மலேழைந்து நினைவில் நிழலாடிச் செல்லும். இப்போது அவற்றை எழுத்தில் பதியத் தோன்றுகிறது. அப்போது எனக்கு இரண்டரை அல்லது மூன்று வயதிருக்கலாம். அந்த வீட்டில் பாட்டியை நன்கு நினைவிருக்கிறது. மாமாவையும் நன்கு நினைவிருக்கிறது. கொல்லப்பெற்ற இரூக்கம் கிணற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் எடுத்து வரவேண்டும். பாட்டி குடித்துடன் கிணற்றுக்குச் செல்வாள். குடித்தில் தண்ணீர் நிரப்பி இடுப்பில் வதைத்துக் கொண்டு திரும்பும் போது நான் பாட்டியை முந்திக்கொண்டு வீட்டுக்கு ஓடுவேன். இது ஒரு நினைவோட்டம்.

பின் மங்கலாக மனத்தில் திரையோடும் ஒரு துண்டாக காட்சி. குரங்கு ஒன்று என்னதை துரத்துகிறது. ஒரு பெரிய உயர்ந்த மண்டபத்தின் மலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறான். வகை வறுடங்களாக இந்த மாதிரி ஒரு காட்சி என்னில் அவ்வப்போது திரையோடினாலும், அந்த மாதிரி ஓரிடத்தில் நான் இருந்ததாகவே நினைவில் இல்லை. என்னவோ என் மனதுக்குள் கற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறேனோ என்று நினைத்துக்கொள்வேன். ஆனாலும், அந்த மண்டபம், குரங்கு மிரட்டுவது எல்லாம் அவ்வப்போது, சிறுவயது ஞாபகங்கள் வரும்போது, இக்காட்சியும் உடன் வந்து மறையும். பின் ஒரு முறை பழனிக்குப் போயிருந்தேன், என் சின்ன மாமா பண்ணை கலயாணத்திற்காக. புத்து வறுடங்களுக்கு முன். அப்போது தான் நான் பழனிக்கு முதன் முறையாகச் செல்கிறேன். நிலக்கோட்டையிலிருந்து அப்படி ஒன்றும் வகை துரத்தில் இல்லை பழனி. அருகில் இருந்த போதிலும், என் மாமாத் திரை முருக பக்தர் என்ற போதிலும், பழனி சன்னத்தில்லை அது வரை. அப்படித்தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், கலயாணத்திற்குப் பழனி சன்னவன் கோவிலைப் பார்க்கச் சன்ற போது அபிவாரக

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன -•

•••Friday•••, 27 •••November••• 2015 20:32••• - •••Last Updated•••

••Saturday•, 19 •December• 2015 19:53•

ககோயிலின் முகப்பு மண்டபம், என சிறு வயதிலிருந்து திரையோடிக் கொண்டிருக்கும் மண்டபம் போலவே இருந்தது. சிறு வயதில் குரங்கு என்னைப் பார்த்து மிரட்டியது இங்கு தானோ? ஓர் வளைமாமா என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு பழனி வந்திருப்பாரோ? இருக்கலாம். என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த அடிவார முகப்பு மண்டபத்தைப் பார்த்ததும், சட்டென சிறுவயதிலிருந்து இன்று வரை அவ்வப்போது நிழலாடிச் செல்லும் நினவை, இப்போது கண்முன் பிரத்யட்சமாகியுள்ளது போன்று ஒரு திகைப்பு. எப்படியும் விளக்கவோ, விளங்கிக் கொள்ளவோ முடியாத **dejavu** -க்கள்.

வீட்டுத் திண்ணையில் கம்பி அடையிறகுள் நின்று எதிரிலிருக்கும் 'ரோடையு'ம் வண்டிப் பட்டையையும் பார்த்து நின்று கொண்டிருப்பனே. அந்த வண்டிப் பட்டையில் அபிக்கட்டிங் டாக் கீஸ் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் நான்கு மாதங்களுக்கு சினிமா பார்க்கலாம். மீண்டும் நாட்களுக்கு ஒரு முறை படம் மாறும். திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டே சினிமா வசனங்களையும் பாட்டுகளையும் கேட்கலாம். தியாகராஜ பாகவதர் நடித்த அசோக குமார் படம் நன்கு நின்னவிரும்புகிறது. படத்திலிருந்து ஒரே ஒரு காட்சியும் ஒரே ஒரு பாட்டும் தான் இன்னமும் நின்னவிலிருக்கிறது. கழந்தையைத் துளியில் இட்டுத் தீக்கச் செய்யும் காட்சி: 'கண்மணி நீ யேகண்ணுறங் காயோ' என்ற பாட்டு. எனப் பாட்பிக்கு சினிமா பார்க்க்பதில் ஆர்வம் அதிகம். ஒரே ஒரு நிபந்தனை. அது புராணப் படமாக இருக்கவேண்டும். புராணப் படம் என்றால் சாயந்திரம் ஆறுமணி ஆட்டம் பார்க்கக் கிளம்பி விடுவாள். என்னையும் இடப்பில் தூக்கி வதைத்துக் கொண்டு. தரபிக் கட. முக்காலணா. பாட்பிக்கு மாத் திரம் தான் பிக் கட. எனக்கு மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. அந்த டுரிங் டாக் கீஸ் முதலாளி நல்ல கறுப்பு. ஆனால் மிக வசீ கரமான முகமும் சூபாவமும் கொண்டவர். மிகவும் சிரமப்பட்டது என்னை இடப்பில் தூக்கி வதைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த அவர், 'பாட்பியம்மா, ஏன் பிள்ளையைத் தூக்கிக் கொண்டு சிரமப்பட்டீங்க. இறக்கி விடுங்க. நான் பிக் கடக் கேட்க மாட்டேன்.' 'அதுக்கு இல்லடோப்பா, 'தூக்கிக் கோ'ன்னு ரொம்ப பிடிவாதம் பிடிக்கிறான். என்ன பண்ணுது சொல்லு, எனக்குக் கஷ்டமாதான் இருக்கு' என்று பாட்பி சமாளிப்பாள். பின் வருடங்களில் ஒரு சமயம் 'திருவள்ளுவர்' என்ற படம் வந்தது. பாட்பி கேட்டாள். 'என்னடா இது புதுசா இருக்கே. புராணப் படமாடா?' என்று மாமாவைக் கேட்டாள். மாமா இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார். ஆனால், மறுநாளே படம் பார்க்கக் கிளம்பி விட்டாள். "புராணப் படம் இல்லனேன்னு சொன்னியே, அதிலே நாரதர் வரார். விஷ்ணு பகவான் வரார்'னு பாத்வா சொல்லாளோ" என்று மாமாவைக் குறுக்கு விசாரணை செய்யத் தொடங்கிவிட்டாள். 'பிடிச் சிருந்தா போய்ட்டு வாய்மேமா, ஏதோ எனக்குத் தெரிஞ்சதைச் சொன்னனே' என்று மாமா சமாதானமாகச் சொன்னார். நான் நிலக்கோட்டையில் என் பதிமீன்றாவது வயது வர மாமாவின் வீட்டில் தான் வளர்ந்து படித்து வந்தனே. வண்டிப் பட்டைக்கு எதிர் வீட்டில் எவ்வளவு வருடங்கள் இருந்தோம் என்பது நின்னவில் இல்லை. அந்த வண்டிப் பட்டையின் அருகிலேயே, அந்த ரோடில் சற்றுத் தள்ளி எதிர் புறமாக நீளும் தருவில் ஒரு வீட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்தோம். குடி பெயரும் போது, ரொம்ப சின்னச் சின்ன சாமான்களை, புது வீட்டுக்கு நான் எடுத்துச் சென்றது ஞாபகம் இருக்கிறது. வண்டிப் பட்டையில் அவ்வப்போது முகாமிடும் சினிமாக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு முக்கிய இடம் பிடித்துக் கொள்ளும். புதிதாகக் குடிபெயர்ந்த வீடும் அப்படி ஒன்றும் துரத்தில் இல்லை. புதிய வீட்டின் தருமுனையில் வண்டிப் பட்டையின் வலது பக்கச் சூற்றுச் சுவரைப் பார்க்கலாம். படம் பார்க்க முடியாதே தவிர, சினிமா வசனங்கள், பாட்டுகள்

•Written by - வடுங் கட் சாமிநாதுன் -•

•••Friday•••, 27 •••November••• 2015 20:32••• - •••Last Updated•••

•••Saturday••, 19 ••December•• 2015 19:53••

எல லாவற் றயைம பூதிய வீ ட டுத் திண ணையில் உட கார ந து ககொண டகே ககே கலாம .

இப்போ என்ன சீன் நடக்கிறது, அடுத்தாற்போல் யார் வரப்போறா என்று எங்கள் பச்சைக்களிடையே பரிமாறிக் கொள்வோம். மீண்டும் நாட்களாகக் கொழுமுறை பூராணப்படமாக இருந்தால் பாட்டி என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போவது தடுபடும்.

ஓர் மூற்றை டீரிங் டாக் கீஸ் முகாமிடபிராந்த காலத்தில் சிவராத்திரி இடையைப் பட்டது. அப்போது இரவு முழுவதும் படம் ஒடும்படியான படம் ஒன்று, பெயர் நினைவில் இல்லை. ஓரே பாட்டாக இருந்தது. வந்தால், வந்தேனே என்று ஒரு பாட்டும். போகும் போது 'போய் வருவனே' என்று நீட்டி முழக்கி விடப்பெற்றது கொள்ள ஒரு பாட்டும். அந்தக் காலத்தில் எந்த படமும் பாட்டைகள் நிறைந்ததாகவே இருக்கும். பாட்டைகள் தான் படத்தின் வற்றிக்கு அச்சாரமாக இருக்கும். நாங்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து, வீட்டு மாறிய போதிலும், வீட்டைக்கு அருகாமையில் தான் ஒரு பெரிய சூற்றுச் சுவர் கொண்ட மனதானத்தில் சனிக்கிழமை தோறும் வாராந்திர சந்தைகட்டும். பெரிய மனதானம். பெரிய சந்தை அது. காய்கறி, மீன் வியாபாரத்தோடும், மாட்டுச் சந்தையையும் அப்போது உண்டும். சந்தை தினத்தன்று வியாபாரம் முடிந்து சினிமாப் பார்க்கக் கட்டடம் நெரியும். படம் முடிந்ததும், தங்கள் கிராமத்துக்குத் திரும்பும் வண்டிகள். அப்போது சினிமாப் பாட்டைகளை பாடிக் கொண்டே தான் வண்டி ஓட்டிச் செல்வார்கள். 'மானமெல்லாம் போன பின்பே, வாழ்வதும் ஓர் வாழ்வாமோ?' என்ற பாட்டை சந்தையிலிருந்து திரும்பும் வண்டியோட்டிச் செல்பவர்கள் பாட அபிஷேகம் கட்டி இருக்கிறேன். சில நினைவுகளும் காட்சிகளும் மிக ஆழமாகப் பதிந்து விடுகின்றன. மிகச் சிறு பிராயத்தில் கட்டெலும்பு, நினைவில் பதிந்தவை.; காரணம் வீட்டின் எதிரிலேயே சினிமா கொட்டகை இருந்தது. இரவுப் பிராவும் சினிமா கட்டைகளைப் பிடித்தது விட்ட காரணமா? புராணப் படங்கள் தான் பாட்டைக்கு ஓரே பக்தி மாரக் கமாக இருந்தது காரணமாக இருக்கலாம். தெரியாது. என்னவாக இருந்தாலும், 'எனக்குங்க இரண்டு வயசிலே ந்தே கலை ஆரவம் வந்துட்டதுங்க' என்று நான் என அவதார மகிமைகளை சினிமா நடிகர்களைப் போல சொல்லிப் பெருமைபேசிக் கொள்ள முடியாது. நிலக்கோட்டையிலும் சூற்று வட்டாரத்தில் இருந்த பட்டி தொட்டிகளிலும் இருந்த எல்லா ஜனங்களும் இருந்த சினிமாப் பதைதியம் தான் எனக்கும் இருந்தது.

நிலக்கோட்டையில் தஞ்சை மாவட்ட சபீழல் கிடையாது. கரோவில் பிரவசனங்கள், கதா காலட்சேபங்கள் கிடையாது. ராமாயண பாரதக் கதைகள் கடைக் கதா காலட்சேபங்கள் நிலக்கோட்டையில் கிடையாது. நிலக்கோட்டையில் இரண்டு பெரிய கோயில்கள் இருந்தன. மிகப் பிரசித்தமானது மாரியம்மன் கோயில். அதன் ஓட்டி பெருமாள் கோயில் ஒன்றும் உண்டு. நான்கு மாமாவோ அல்லது நாங்கள் வறோ யாரும்போ பெருமாள் கோயிலுக்குப் போய் ஞாபகமில்லை. மாரியம்மன் கோயில் தான் மிகப் பிரசித்தம். மாரியம்மன் உத்சவமும் மிகப் பெரிய அளவில் நடக்கும். கடதைத் தரோ முழுதும் பந்தல் போட்டு விடுவார்கள். என் சிறுவயதுப் பிராய நிலக்கோட்டை சின்ன ஊர்தான். சூமார் 6000 பேர் வசிக்கும் ஊர். ஆகவே மாரியம்மன் உத்சவத்தின் போது ஊரே விழாக்கோலம் கொள்ளும். இரண்டு கோயில்களும் நிலக்கோட்டையின் ஒரு கோடியில். நாங்கள் இருந்தது நிலக்கோட்டையின் மற்று கோடியில். பாட்டியை அழைத்துக் கொண்டோ கோயிலுக்குப் போன நின்னை எனக்கில்லை. நானும் மாமாவும் தான் போவோம். மாமா மிகவும் பக்தி நிறைந்தவர். பாட்டிக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. ஆக, புராணக் கதை சொல்லும் தமிழ் சினிமாப் படங்களில் தான் பாட்டி பக்தி பரவசம் அடைவாள். மிக நன்றாக நின்னைவிரும்பும், காதில் இன்னமும் பாட்டியின் கூரலில் ஒலிப்பது, ஏதோ ஒரு படத்தில் சரோகளைத் துரீசா மா கிருஷ்ணனாக நடித்திருப்பார். அவர் அடிக் கடி கூந்தியை, 'அததன்',

